

PROPROF Magazine

8^e jaargang nummer 24, februari 2010

24

DE WONDERLIJKE WERELD VAN JOS HOOIVELD

GERTJAN TAMERUS

beleeft dwaas avontuur

DAPHNE KOSTER:

“Ik ben niet snel tevreden”

Soms trekken wij er te hard aan.

BrantjesVeerman Advocaten vervult een voortrekkersrol in de professionalisering van de sport en in de ontwikkeling van het sportrecht in Nederland door kennis en ervaring voor het voetlicht te brengen. Wij nemen deze rol serieus, zo serieus dat wij er soms te hard aan trekken.

Onze ambitie: hét toonaangevende advocatenkantoor op het gebied van sportrecht in Nederland worden.

BrantjesVeerman Advocaten heeft een specifieke sectie Sportrecht die als 'full service solution provider' topsporters, sportbonden, sponsors, spelersmakelaars, betaaldvoetbalorganisaties en belangenorganisaties bijstaat.

De belangrijkste pijler van de sectie Sportrecht is het arbeidsrecht. Daarnaast kunnen wij u bijstaan op het gebied van contractenrecht, image rights, aansprakelijkheidsrecht, verenigingsrecht en tuchtrecht.

U kunt voor meer informatie of voor het maken van een afspraak Babs Dubois - Van Kleef bellen (020 420 2000 / 06 1509 4980) of e-mailen (dubois-vankleef@brantjesveerman.nl).

BrantjesVeerman Advocaten maakt deel uit van Advoc, een internationaal netwerk van onafhankelijke advocatenkantoren in Europa, Azië, Latijns-Amerika en de Verenigde Staten.

IN DIT NUMMER

De wonderlijke carrière van
Jos Hooiveld 4

CSR: spelersraad laat van
zich horen 8

Gertjan Tamerus
beleeft dwaas avontuur 10

CFK 14

Daphne Koster:
"Ik ben niet snel tevreden" 16

Rabo Topspportdesk 21

VOORWOORD

Storm

Mijn vorige column had als kop *Beat the Crisis*. Inmiddels heeft de crisis de eerste 'kop' gekost. HFC Haarlem is failliet en daardoor verdwijnt de op een na oudste club van ons land uit het betaalde voetbal. Voor alle betrokkenen is dit een rampscenario en niet in de laatste plaats voor de spelers. Voor een groot aantal van hen breekt een onzekere tijd aan.

De huurlingen van Ajax die welgeteld een wedstrijd voor Haarlem gespeeld hebben moeten terug naar Amsterdam. Haarlem-spelers met een contract zullen proberen bij een andere BVO onderdak te vinden. Als zij dachten te kunnen overstappen naar een amateurclub dan komen ze van een koude kermis thuis. Omdat de amateur-tak van de KNVB vreest voor competitievervalsing zal daar ook niet licht mee worden omgesprongen. De spelers die op amateur-basis actief waren voor Haarlem, mogen wel overstappen naar de amateurs alleen omdat Haarlem geen senior amateur-elftallen had. Een groot aantal andere clubs in de ere- en met name de eerste divisie staat onder curatele van de KNVB. Deze clubs hebben grote financiële problemen en worden in hun voortbestaan bedreigd. De clubs denken deze problemen op te kunnen lossen en de balans weer te herstellen door te korten op de spelerssalarissen. Hier is op zich niets mis mee. Als het economisch minder gaat, moet er uiteraard ook naar de kosten gekeken worden. Dan zullen voetballers moeten inleveren. Spelers zullen zelf moeten kiezen of ze gaan voor een verlaagde aanbieding of dat ze kiezen voor een stevig salaris en een ongewis avontuur in het buitenland. Gertjan Tamerus vertelt verderop in dit blad welke risico's daar aan kunnen zitten.

In de eredivisie is de afgelopen jaren een ratrace ontstaan. Spelers werden voor veel geld aangetrokken in de hoop ze later voor nog meer geld weer te kunnen verkopen. Hierdoor namen bestuurders van clubs onverantwoorde risico's. De transfermarkt stortte in. De afgelopen twee jaar zijn transfers grotendeels uitgebleven. Een groot aantal clubs heeft daarom enorme financiële problemen. Clubs in de eredivisie die de stormbal hebben moeten hijsen, kunnen schoon schip maken door een beter financieel beleid en het vermijden van onverantwoorde risico's. De eerste divisie heeft een veel groter probleem. Op een paar clubs na verdienen spelers in de eerste divisie niet of nauwelijks het minimumloon. Daarnaast zijn er ook tientallen amateur-spelers actief in deze divisie die toch echt 'betaald' voetbal heet. Deze tendens is al zo'n tien jaar geleden ingezet en staat mijns inziens dus los van de huidige economische crisis. Ook in een periode van economische voorspoed - zo'n drie jaar geleden - verdienen spelers in de eerste divisie gemiddeld beduidend minder dan tien jaar terug. Het probleem in de eerste divisie zit aan de opbrengstenkant. De verantwoordelijken slagen er niet in voldoende gelden binnen te halen. Een sanering van deze divisie lijkt dan ook onvermijdelijk. Als vakbondsvertegenwoordiger pleit ik uiteraard voor behoud van werkgelegenheid maar op schijnwerkgelegenheid zit het betaalde voetbal niet te wachten.

De hoop is gevestigd op beleidsmakers die het betaalde voetbal weer gezond gaan maken zodat de storm weer gaat liggen.

Ko Andriessen
Directeur ProProf

STOOF TOPMOVERS MIST NOOIT ZIJN DOEL!

Nationale- en internationale verhuizingen
Opslag van Inboedels
Auto transporten/verscheppingen
Transport van huisdieren
Wereldwijd agenten netwerk
Douaneformaliteiten auto's

STOOF WORLDWIDE MOVING

Spinveld 12, 4815 HS Breda, the Netherlands

Telephone: +31 (0)76 - 522 41 00

Fax: +31 (0)76 - 514 44 25

E-mail: info@stoof.com

Website: www.stoof.com

ERKENDE
VERHUIZERS

hmgfaa
Netherlands
Association of Movers B.V.

TOP
MOVERS

DE WONDERLIJKE CARRIÈRE VAN JOS HOOIVELD

In Nederland was hij een net-niet voetballer, zo zegt hij zelf. Maar in Scandinavië veroverde Jos Hooiveld (26) twee keer achter elkaar een landstitel, zowel met het Finse FC Inter als met het Zweedse AIK. Door zijn enorme progressie dwong de verdediger een transfer af naar de Schotse topploeg Celtic.

Hij zegt het met een mengeling van verbazing, trots en blijdschap: "Wie had kunnen bedenken, dat een voetballer als ik, een heel gewone voetballer, al twee keer landskampioen is geworden én de Zweedse beker heeft gewonnen? En dan nu Celtic. Ik had het in Zweden uitstekend naar mijn zin. Het leven is er goed, ik heb er vrienden, ik zit bij een goede club, het enige nadeel is dat mijn vriendin in Nederland zit. Zij heeft hier haar eigen carrière. Nederlandse clubs zitten misschien niet op mij te wachten, maar ik ben tevreden. Ik kan lekker verdedi-

gen en wie weet wat ik verder allemaal nog meemaak. Zelf kijk ik nergens meer van op. Mijn transfer voelt alsof ik de jackpot heb gewonnen."

Na het kampioenschap met AIK volgt voor hem de ultieme waardering met zijn nominatie voor Verdediger van het Jaar in Zweden. Niet alleen spelers in de Zweedse competitie worden daarvoor uitverkozen, óók de Zweden die in het buitenland voetballen. Daarom was het zo opvallend en eervol dat Jos Hooiveld samen met drie anderen op een shortlist stond. De prijs ging uiteindelijk

naar de international Daniel Majstorovic, voormalig speler van FC Twente en nu uitkomend voor AEK Athene.

"Dat ik op de lijst stond, was al een mooie waardering," stelt Hooiveld. "Ik sta als enige buitenlander op de lijst met Zweedse verdedigers. Dat is een heel mooie bevestiging dat ik het goed doe. Aan de ene kant vind ik het wel jammer dat ik niet heb gewonnen. Stiekem hoop je er toch een beetje op. Maar als je dan de lijst met voormalige winnaars bekijkt dan zie je alleen maar grote namen. In Nederland heb ik het niet kunnen laten zien, dat

is jammer. Maar via een omweg kom ik langzamerhand een heel eind en bereik ik ook mooie dingen. In Nederland moet je als verdediger ook nog eens de spelverdediger uithangen. Je moet alles kunnen. Dat moeten ze niet van mij verwachten. Ik doe wat ik moet doen: verdedigen. Daar ben ik heel goed in geworden.”

geluk beproeven

Glunderend vertelt hij over zijn voetbalcarrière, die in 2007 opeens een enorme stimulans kreeg toen hij zijn geluk ging beproeven bij FC Inter in Finland. Jos doet zijn verhaal in het fraaie kantoor van zijn agent Alex Kroes van het internationale en gerenommeerde bureau Sports Entertainment Group (SEG) in Amsterdam. Hij is nog maar net terug van een geslaagde vakantie in Argentinië, met ploeggenoot en voetbalvriend Jorge Ortiz. Zijn humeur is dan ook opperbest. Hij praat honderduit, frank en vrij, en heeft alle tijd voor de fotograaf. Geduldig poseert hij op enkele fraaie locaties in de stad. Niets is hem te veel, terwijl het toch ijselijk koud is. “Ach,” lacht de voetballer “ik ben wel wat gewend als we het over het weer hebben.” Af en toe blijven er wat toeristen staan. Zij kijken nieuwsgierig naar het tafereel en vragen zich af of hier een BN’er wordt vastgelegd. Bekend is de man die in allerlei poses wordt gefotografeerd niet. Misschien vindt hij het daarom wel extra leuk, een fotosessie alsof hij een heuse *celeb* is. Later zegt hij: “Ik kom nu bij een heel grote club terecht, dat zal mijn bekendheid in Nederland doen toenemen.”

Jos Hooiveld is een avonturier. Dankzij Alex Kroes en

diens uitstekende netwerk, zo vertelt de verdediger, vindt hij zichzelf terug in Scandinavië. Een avontuur bij Kapfenberger SV in de Oostenrijkse Erste Liga, eindigt in een desillusie. Inmiddels heeft hij in zowel Finland als Zweden een goede naam opgebouwd. AIK-trainer Mikael Stahre zegt dat het geen toeval is dat de club de eerste landstitel sinds 1998 in de wacht sleepte. “Met Jos Hooiveld hadden we niet zomaar een centrumverdediger. Hij is een winnaar en zo’n type misten we voorheen. Ik heb er nooit aan willen denken dat hij zou vertrekken, maar ik kan me voorstellen dat er buiten Scandinavië belangstelling voor hem is. Hij zal ook slagen bij Celtic.”

winnaarsvoetbal

De geboren Drent vertelt over de spectaculaire ontknoping in de Zweedse competitie. Hij doet dat op een manier alsof hij live verslag doet voor de radio: vol passie en emotie. Op de laatste speeldag moest AIK minimaal gelijk spelen tegen concurrent IFK Göteborg. De ploeg van Hooiveld had één punt meer. En de ploeg uit Stockholm wón, met 2-1. “Het was echt winnaarsvoetbal. We wonnen vaak met een klein verschil en met 1-0. In Nederland zullen weinig mensen er wakker van hebben gelegen, maar voor mij was het heel bijzonder. Emotioneel ook. Het kampioenschap met FC Inter in 2008 was trouwens nóg emotioneler. Toen stond ik vijf minuten voor het eindsignaal al met tranen in mijn ogen. Maar wat ik met AIK heb meegemaakt, was allemaal tien keer groter. Vergis je niet, AIK is echt een heel grote club. Deze club

hoort bij de grotere in Noord-Europa. In 2009 hadden we gemiddeld tussen de achttien- en de negentienduizend toeschouwers. Dat is wel eens meer geweest. Ik weet niet hoe dat komt, misschien omdat het al zo lang geleden was dat we een prijs hadden gewonnen. Hoe dan ook, het voetbal en AIK leven enorm in Stockholm en Zweden. Dat merk je als je in de stad loopt. Je merkt het aan de reacties van de mensen op straat. Onze supporters hebben ook tatoeages van AIK. Het is een beetje Feyenoord, met een vergelijkbare achterban. AIK is een joekel van een club, veruit de grootste in Scandinavië. Door deze landstitel kan AIK zich zelfs plaatsen voor de Champions League. Dat zou wat zijn, zeg.”

“We hebben de titel voor de poorten van de hel weggesleept”

Hooiveld vervolgt: “Zoals wij kampioen zijn geworden, dat is de mooiste manier een titel te veroveren. De spanning was echt om te snijden. Je kunt het vergelijken met een Ajax-Feyenoord. We kwamen met 1-0 achter en stonden lange tijd onder grote druk. We hebben de titel voor de poorten van de hel weggesleept. Na het laatste fluitsignaal stormden duizenden supporters het veld op en werden de kleren van mijn lijf getrokken. Het was één groot gekkenhuis. We konden niet te lang feestvieren, want we moesten ook nog de bekerfinale spelen.

Opnieuw was IFK Göteborg de tegenstander. En weer wonnen wij, met 2-0 dit keer. Dat was mijn vierde gouden medaille in twee jaar tijd. Met FC Inter heb ik behalve de landstitel ook de League Cup gewonnen. Dat is een belangrijk toernooi dat elk jaar vóór de competitie wordt gespeeld. Vier gouden medailles!”

intenser

En nu Celtic, dat zal allemaal nóg intenser zijn. De Schotse mentaliteit ligt me wel. Het is ongelooflijk allemaal, en dat voor een net-niet voetballer. Want dat was ik in Nederland. Vroeger zag ik dat zélf niet zo, maar later wel. Ik ben begonnen bij FC Emmen. Ik zat in de jeugdopleiding en heb daar twee jaar gespeeld. In 2002 werd ik getransfereerd naar SC Heerenveen. Ik heb daar drieënhalf jaar gezeten. In het seizoen 2002/03 heb ik één competitiewedstrijd gespeeld en het seizoen daarna kwam ik tot twaalf duels. Ik heb drie jaar onder Foppe de Haan ge-

traind. Hij zag het wel in mij zitten. Hij zag het zelfs goed in mij zitten, maar daarna kwam Gertjan Verbeek en bij hem kon ik het nooit waarmaken. Ik heb me nooit kunnen profileren. In de winterstop van het seizoen 2004/05 werd ik verhuurd aan FC Zwolle. Ik werd voor anderhalf jaar verhuurd, daarna was mijn contract bij Heerenveen afgelopen. Ik wist dus dat ik mezelf in die periode goed moest bewijzen, anders zou het moeilijk worden.

“Ik kwam bij Zwolle in een roerige periode. Sportief liep het niet lekker en de trainer, Hennie Spijkerman, stond onder druk. Het rommelde overal binnen en rond de club. Kwam ik daar als jongen van 21 jaar, maar wél als de verdediger van Heerenveen. Ik moest de boel achterin gaan organiseren, maar het ging allemaal niet fantastisch. Na anderhalf jaar was het einde verhaal Zwolle, einde verhaal Heerenveen en dus ook einde verhaal Nederland. “Ik kwam nergens meer aan de bak. Een net-niet voetballer, dat was het beeld van

mij in Nederland. Ik had alles gespeeld bij Zwolle. Niet altijd goed, maar zeker ook niet zo slecht dat niemand mij meer zou kunnen gebruiken. Maar zo ging het wel. Ik had dat zelf niet verwacht. Dan ben je 22 jaar en heb je niets. Ik had me al ingeschreven bij het UWV, de instantie voor werkzoekenden. Vervolgens ben ik met mijn rugzakje naar Oostenrijk vertrokken, om het daar eens te proberen. Alex Kroes bracht mij in contact met Bernard Schuiteman, die op dat moment trainer was in Oostenrijk. Hij heeft onder meer bij Feyenoord gespeeld en in Oostenrijk. Hij was daar trainer op het moment dat hij mij belde. Hij vertelde mij dat er nog wat clubs die een verdediger zochten en dat hij mij wel kon helpen.

stijf

“Ik mocht eerst proefspelen bij Lustenau. Na een lange reis vanuit Nederland kwam ik daar 's ochtends om acht uur aan. De training was 's middags. Ik was zo stijf als

ik weet niet wat. Ik had al ruim twee weken niets gedaan. De training begon, eerst een warming-up en toen meteen elf tegen elf. De zon scheen en er stond een vrij harde en straffe wind. De eerste twee ballen kwamen en ik ging er finaal onder door. De derde, vierde en vijfde bal, hetzelfde verhaal. Na afloop heb ik niets gezegd. Ik wilde zo snel mogelijk weg. Ik heb de trainer nog wel een hand gegeven en hem bedankt, daarna ben ik vertrokken. Ik schaamde me rot. Dat was mijn slechtste training ooit, geloof ik.

“Die training bij Lustenau was mijn slechtste ooit”

“Vervolgens belandde ik bij Kapfenberger, een club uit de Erste Liga, vergelijkbaar met de Jupiler League in Nederland. Daar ging het meteen allemaal wat relaxter dan bij Lustenau. De eerste drie ballen schoot ik meteen vol in de kruising. De trainer wreef in zijn handen. Die moeten we erbij hebben, zag ik hem denken. De volgende trainingen verliepen ook goed en ik kreeg een tweejarig contract. Als je het vergelijkt met de Jupiler League, had ik een bovengemiddeld contract.

In het begin ging het uitstekend. Ik speelde alles en ik speelde goed. Maar het was een onrustige club, met allemaal politieke spelletjes en belangen die door elkaar heen liepen. Ik heb drie trainerswissels meegemaakt. Daar werd ik op een gegeven moment de dupe van. Uiteindelijk moest ik zelfs vertrekken. In die moeilijke periode heb ik veel gehad aan Alex Kroes. Hij regelde alles goed voor mij. Ik hield me rustig. Ik moest weg bij Kapfenberger en kwam in Finland terecht. Daar leefde ik helemaal op. En moet je nu eens zien, ik ben twee landstitels rijker! En een toptransfer. Wat een verhaal hè, mijn carrière. Bij SC Heerenveen en FC Zwolle niet geslaagd, bij Kapfenberger heb ik de bodem van de put gezien, maar uiteindelijk ben ik boven komen drijven. En nu zit ik bij een club waar half Nederland zou willen voetballen...”

SPELERSRAAD LAAT ZICH HOREN

Dalende salarissen, camera's in de kleedkamer en degradatie naar de amateurs. In de media lijkt het soms alsof belangrijke beslissingen worden opgelegd zonder de spelers te raadplegen. In de praktijk vecht een speciale spelersdelegatie voor inspraak bij de KNVB en de clubs. Via de Centrale Spelersraad laten de spelers hun stem horen.

De Centrale Spelersraad (CSR) heeft door de jaren heen al heel wat plannen kritisch tegen het licht gehouden. Louis van Gaal was in 1985 de eerste voorzitter die na een aantal conflicten met de werkgeversorganisatie FBO ging strijden voor de rechten van de spelers. In de jaren negentig, nog voor het Bosman-arrest van kracht werd, spraken de spelers hun veto uit over een soepeler regeling voor buitenlandse spelers. Ook nieuwe transferregels en kwesties over tv-rechten werden voorgelegd aan de vertegenwoordiging van alle selecties. De laatste jaren ging het over zaken als spelen tijdens de kerstdagen, naderende faillissementen en onder druk staande premies. Anno 2010 staat het voetbal weer eens op een kruispunt. Het voetbal is de laatste tijd volop in het nieuws met financiële problemen, degradatieregelingen, dalende salarissen en camera's in de kleedka-

mers. De spelersraad laat zijn stem in deze kwesties horen. Een goed moment om de standpunten van de CSR eens door te nemen.

gluren in de kleedkamers

Big Brother in de kleedkamers. Het einde van de privacy. Opeens stonden in januari de kranten vol van de nieuwe tv-registratie. In de grote Amerikaanse sporten is het heel normaal dat er camera's in de kleedkamers hangen. Zelfs in de finales van de wereldberoemde basketbalcompetitie NBA worden de speeches van de coaches tijdens de rust in beeld gebracht. In Nederland kennen we die cultuur nog niet. Tv-producent John de Mol, eerder de architect van het in de jaren negentig baanbrekende programma Big Brother, opperde jaren geleden al om de spelers te filmen in hun domein. Hij kreeg lange

tijd weinig steun. Nu is toch een aantal clubs overstag. Acht clubs gaven toe aan de wensen van Eredivisie Live: SC Heerenveen, Heracles Almelo, NAC Breda, NEC, Vitesse, FC Utrecht, VVV Venlo en Willem II. De tv-zender wil zo een nog exclusiever beeld krijgen, wat de mensen in verleiding moet brengen een abonnement af te sluiten. Tijdens de laatste vergadering van de CSR, op 20 januari, kwam het gluren in de kleedkamers ter sprake. Negen spelers, onder wie Martijn Reuser en Robert van Boxel, hielden een discussie over het onderwerp. Uiteindelijk zijn het wel de spelers die met de billen bloot moeten. Vandaar ook dat de vakbond van mening is dat de spelers nauwer betrokken moeten worden bij de besluitvorming over dit soort heikele onderwerpen. De spelers beseffen dat de tv-zender een belangrijke pijler is onder de financiën van de clubs, maar er werden wel

vragen gesteld bij de meerwaarde van dit project. De CSR is daarom tegenstander van het nieuwe initiatief. Uit het oogpunt van privacy zouden beelden alleen doorgestraald mogen worden als er toestemming is verleend door de spelersgroep.

slepende tv kwestie

De spelers komen nu dus nog meer op televisie en nog wel op de intiemste momenten gedurende de werkweek. In het verlengde daarvan wijst de spelersraad op een procedure die zich al bijna tien jaar voortsleept. Al sinds 2001 eist de CSR een klein brokje van de tv-opbrengsten die de clubs jaarlijks opstrijken. In het verleden ontvingen de spelers televisiegeld op grond van het portretrecht. Plotseling zijn de clubs daarmee gestopt, in tegenstelling tot andere landen. Daar is het wel heel normaal dat de acteurs die voortdurend in beeld zijn een collectieve vergoeding krijgen. In Engeland dragen de clubs vijf procent af aan de spelers. Daarmee kan bijvoorbeeld een sociaal fonds gefinancierd worden. Het is uiteraard niet de bedoeling om het geld in de portemonnee van de spelers te laten vloeien, maar om projecten voor arbeidsongeschiktheid of herscholing te financieren. De CSR beseft dat het een tijd is van crisis en dat clubs het financieel moeilijk hebben, maar deze kwestie speelt al een decennium en heeft een sterk principiële achtergrond. Het zou opportunistisch zijn om de zaak nu opeens te laten vallen. Er is inmiddels een opening ontstaan in de procedure. De advocaat van ProProf, André Brantjes, heeft zich sinds kort gemengd in de strijd. Nu hij de procedure tegen het licht heeft gehouden, schat de advocaat de kansen goed in en heeft hij inmiddels een zogenaamde memorie van grieven opgesteld. Dat is een schriftelijke weergave van de eis in hoger beroep. Aan de memorie van de VVCS wordt op dit moment de 'laatste hand gelegd'. De CSR heeft kennis genomen van de recente ontwikkelingen, staat nog steeds achter de zaak en heeft vertrouwen in de strategie van ProProf en de VVCS.

profs worden amateurs

Volop ontwikkeling dus op het gebied van televisie. Maar de grootste verandering is toch wel de nieuwe degradatieregeling in de eerste divisie. Dit jaar zullen voor het eerst de twee slechtst presterende clubs gaan verdwijnen uit het betaalde voetbal. De CSR bestaat uit topsporters, uiteraard hebben zij begrip voor de wetten van de topsport. Daar hoort ook degradatie bij. Maar de laatste jaren zijn de plannen zo vaak gewijzigd, dat voor veel spelers volstrekt niet meer helder is wat er nu staat te gebeuren. Vaak krijgen we vragen als: wat nou als een club verdwijnt vanwege financiële problemen? Eerder deze maand is aan de CSR duidelijk gemaakt dat dan ook een club minder zal degraderen uit de eerste divisie.

Na het faillissement van Haarlem is zulks inmiddels een feit. Zeker is wel dat de komende jaren profspelers zullen afzakken naar de amateurs. ProProf blijft er daarom op hameren dat bijscholing en cursussen gedurende de voetballoopbaan van wezenlijk belang zijn. Zeker spelers onderin de eerste divisie ontkomen er niet aan om na te denken over een leven na hun actieve carrière. Voor spelers die nog geen idee hebben wat voor soort baan ze zouden willen, bestaan er speciale testen. Voor meer informatie staan we u bij ProProf graag te woord.

salarissen onder druk

De laatste tijd wordt er landelijk veel gediscussieerd over de lonen van de spelers, waarbij vooral is gesproken over de beloningen in de top. Zelfs Henk Kesler ging zich ermee bemoeien en riep dat de salarissen naar beneden moeten. Ook dit onderwerp is besproken in de laatste vergadering van de CSR. We kunnen er niet omheen. De clubs moeten bezuinigen en kijken dan al snel naar de budgetten van de selecties. Michel Platini wil dat clubs straks slechts een beperkt percentage van hun omzet aan lonen mogen besteden. In combinatie met de financiële crisis zorgt dit voor bijgestelde salarisverwachtingen. Helemaal nieuw is dit niet. We zagen in de eerste divisie al een tijdje een dalende salaristenden. Diverse directies in de eredivisie deden al een beroep op de spelers om een geste te maken door premies in te leveren. Het gaat wel om gemaakte afspraken in arbeidscontracten, dus spelers staan volledig in hun recht als ze dit weigeren. We willen duidelijk stellen dat spelers niet verantwoordelijk zijn voor het mismanagement van clubs. Het is aan iedere spelersgroep afzonderlijk om te bepalen in hoeverre ze hierin meegaan. Zoals gebruikelijk wordt rond de winterstop gesproken met spelers over contractverlengingen. Uit diverse nieuwe aanbiedingen is gebleken dat de salarissen naar beneden zullen gaan. De verlaagde aanbieding van

CSR steunt Haïti

Uiteraard staart de CSR zich niet alleen blind op de eigen bedrijfstak. Niet alles draait om tv-rechten en premies. Dit soort discussies vallen in het niet bij rampen die zich elders voltrekken. De spelers tonen dan ook betrokkenheid bij de desastreuze natuurramp in Haïti. Zo werd besloten om een bijdrage te leveren aan de grootscheepse inzamelingsactie. De CSR doneerde een bedrag van 55.555,55 euro. Alle aanvoerders stemden hiermee in. Daarnaast zijn er ook nog individuele spelersgroepen die geld hebben geschonken. Eerder schonk de spelersraad ook collectief een bedrag na de tsunami in Zuidoost Azië.

bijvoorbeeld Urby Emanuelson kwam al in het nieuws, maar de echte problemen zitten aan de onderkant van het betaald voetbal. De salarisverschillen in de bedrijfstak zijn enorm en de CSR wil hier dan ook de aandacht op vestigen. Er zijn tientallen spelers die voor nul euro spelen. ProProf maakt zich sterk voor een minimumloon voor iedere speler die actief is in het betaalde voetbal. Het kan niet zo zijn dat een vakkenvuller bij Albert Heijn wel het minimumloon krijgt uitbetaald, maar een profvoetballer niet. In de CAO kregen we het al voor elkaar om clubs te verplichten om tenminste zeventien spelers het minimumloon te betalen, maar we blijven vechten om de bedrijfstak verder te professionaliseren. Laten we daarom de salarisdiscussie verbreden.

A close-up portrait of Gertjan Tamerus, a young man with dark, slightly messy hair, looking upwards and to the left with a slight smile. He is wearing a dark, button-down shirt. The background is a blurred grid pattern, possibly a window or a wall.

GERTJAN TAMERUS

BELEEFT DWAAS AVONTUUR BIJ AO TRIKALA

GEVANGENE IN GRIEKENLAND

Hij heeft er zoveel vervelende dingen meegemaakt, dat hij eigenlijk niet meer naar Griekenland op vakantie wil. Gertjan Tamerus ging begin dit seizoen spelen bij de Griekse derde divisionist AO Trikala. Hij verbleef er slechts vijf maanden, maar maakte genoeg mee om een boek te schrijven.

Trikala is een middelgrote stad (ca. 51.000 inwoners in 2000) in het noorden van Griekenland. Het is de hoofdstad van het gelijknamige departement Trikala in de regio Thessalië. Trikala is een belangrijk regionaal verkeersknooppunt en het handelscentrum voor de vruchtbare landbouwstreek. De stad heeft geen rijke voetbalhistorie maar het plaatselijke AO Trikala wil daar verandering in brengen. Na het kampioenschap van 2008-2009 en de promotie naar de derde divisie wil de club binnen een jaar doorstoten naar de tweede divisie. Om die ambities waar te maken moet er versterking komen. Het contract van Gertjan Tamerus bij NAC Breda zit er dan net op. "Ik was 29 jaar en had mede door blessures de laatste twee seizoenen nauwelijks gevoetbald," legt Tamerus uit. "Wat wil je dan? Voetballen. Het leek me gezien mijn leeftijd ook het juiste moment om eens een keer in het buitenland rond te kijken." Natuurlijk is de Griekse derde divisie dan niet het eerste wat in je opkomt. "Ik dacht eerst: dat kan nooit veel zijn. Maar ik ben iemand die openstaat voor alles, dus ik besloot eerst een week te

is zoals Tamerus is verteld. Die indruk verdwijnt echter meteen als de inkt van het contract gedroogd is en Tamerus zich meldt bij zijn nieuwe werkgever. Het mooie Griekse hotel is vervangen door een goedkoop pension, het nieuwe appartement is om vage redenen nog niet beschikbaar. Het fraaie trainingscomplex is ingeruild voor een stoffige en hobbelige vlakke. En die ene medespeler uit Costa Rica blijkt te spelen onder een valse naam. "Hij had een vals Spaans paspoort. Hij was eigenlijk gehuurd van een club uit de hoogste klasse waar hij niet aan spelen toekwam. Ik begreep later dat als de club zou promoveren, hij niet meekon, want dan zou dat allemaal uitkomen. Het fijne weet ik er niet van, maar ik zag meteen dat er een heleboel dingen niet klopten. Niets was zoals het vooraf leek te zijn."

allemaal leugens

Gertjan Tamerus komt terecht in een wondere wereld waar de voorzitter vecht met de technisch directeur, waar de trainer op de vuist gaat met journalisten en hij

ploeggenoot me ophalen. Of ik moest een taxi nemen. Geen probleem, dat betalen we je terug, zeiden ze dan. Allemaal leugens natuurlijk."

"Niets was zoals het vooraf leek te zijn"

Wat moet je als speler doen wanneer je met zulke zaken geconfronteerd wordt? Via Grandstand, het bedrijf dat de zaken behartigt van Tamerus, ontfermt een zakenpartner uit Kreta zich over Tamerus. "Hij sprak vloeiend Grieks en aan hem had ik veel steun. Maar ook hij stond eigenlijk machteloos. Hij belde elke dag met de club maar soms namen ze gewoon de telefoon niet op en als ze dat wel deden zeiden ze dat ze het zouden regelen. Vervolgens deden ze het natuurlijk niet. Ze konden je lachend vertellen dat je auto morgen werd geleverd. Of dat er een vrachtauto met nieuwe meubels onderweg was naar je appartement. Nou, een maand later was die wagen nog niet gearriveerd. Ik ben drie keer onderweg geweest om mijn nieuwe auto op te halen. Elke keer was er wat. Dan was iedereen van het verzekeringskantoor zogenaamd op vakantie zodat mijn auto niet kon worden afgeleverd. De volgende keer was de auto plotseling weer niet in orde. Uiteindelijk stond er na drie maanden een auto klaar, maar dat was een heel oude wagen waarvan de roestplekken waren bedekt met stickers van de club. Die hele wagen was volgeplakt met stickers! Ik weigerde om daar in te gaan rijden."

zwarte lijst

De nieuwe voorzitter van de club is grote man achter de ambities van AO Trikala. Een kapitaalkrachtige eigenaar die spelers uit hogere divisies naar Trikala haalt om de club omhoog te sturen. Tamerus: "Ik begreep dat hij eigenaar was van een fabriek die feta-kaas produceerde maar dat hij eigenlijk in allerlei zaken zat. In Trikala was hij een grote meneer van wie heel veel mensen afhankelijk waren." Die positie zorgt ervoor dat de eigenaar van de club kan doen en laten wat hij wil. "Hij belegde besprekingen met de spelersgroep zonder dat de trainer ervan wist. Dan zei hij: wij hebben de beste spelers van de hele derde klasse, maar toch staan we tweede. Ik ben heel ontevreden over jullie. En omdat ik ontevreden ben, krijgen jullie geen loon."

"Toen ik de eerste keer mijn loon niet kreeg overgemaakt, vond ik dat nog geen reden voor paniek. Misschien komt het omdat ik niet aan het begin van de maand ben begonnen ben, zo hield ik mezelf voor. Misschien moet ik eerst een volledige maand gewerkt hebben. Maar na bijna twee maanden was er nog geen euro

gaan kijken. Samen met mijn vriendin ben ik naar Trikala afgereisd. Ik zat in een prachtig hotel, ik werd rondgeleid in een prachtig trainingscomplex, het zag er allemaal prima uit. Ik kreeg een aantal schitterende appartementen te zien waar ik eventueel zou kunnen gaan wonen. Ik was een beetje verbaasd, dat dit allemaal mogelijk was. AO Trikala was een heel ambitieuze club met veel geld, zo werd me vooraf gezegd. Net gepromoveerd naar de derde divisie maar het plan was om zo snel mogelijk naar de hoogste Griekse klasse door te stoten. Ze hadden ook al een speler uit Bulgarije en een uit Costa Rica."

Voor Tamerus zijn dat allemaal redenen om uiteindelijk voor het avontuur bij de ambitieuze derdeklasser te kiezen. Het contract dat hij tekent is waterdicht, het tekeningeld wordt meteen overgemaakt. Uit alles blijkt dat de Griekse derdedivisionist inderdaad zo professioneel

in vijf maanden twee trainers en vijf assistent-trainers meemaakt. Bovendien voldoet de club op geen enkele wijze aan de verplichtingen die in het pas getekende contract zijn opgesteld. "Ik zou in één van die luxe appartementen gaan wonen, maar kreeg steeds te horen dat het appartement nog niet klaar was. Ze waren nog druk bezig om het voor me in te richten zo werd me verteld. Ze hebben me anderhalve maand in een goedkoop hotel gestopt. Toen het appartement klaar was, bleek dat het om een heel ander appartement ging. Mijn 'nieuwe' appartement was bijna helemaal kaal. Er stond een bed, bank en een tafel en verder niets. Geen meubels of televisie, geen kookstel in de keuken, geen wasmachine. Dat was allemaal niet wat we hadden afgesproken. Ik zou bijvoorbeeld een auto krijgen maar ook die stond niet klaar. Als ik naar de training wilde, moest een

Zelf aan de bal blijven na het voetbal?

Berenschot. Ook voor Career Coaching.

Surf naar: www.berenschot.com/careercoaching voor meer informatie en geef aan waar Proprof en Berenschot jou mee van dienst kunnen zijn.

Berenschot

overgemaakt. Toen kreeg ik door dat ik niet de enige was in de spelersgroep. Daarop heb ik voorgesteld: waarom doen we hier als spelersgroep niet wat aan? Toen bleek dat die Griekse jongens allemaal vage contracten hadden. Eigenlijk hadden ze geen poot om op te staan. Bovendien waren ze ook gewoon bang. Ze zeiden: Als je in opstand komt, dan zet hij je op de zwarte lijst. Dan ben je helemaal als laatste aan de beurt als er uitbetaald moet worden. Zo kwam ik er een beetje achter hoe het werkte. De voorzitter zei: ik betaal pas uit als ik daar zin in heb en tot nog toe heb ik er geen zin in. Spelers die een beetje met hem aanpaptten, kregen zo nu en dan wat geld.”

Het wordt steeds duidelijker dat de voorzitter de opstelling bepaalt

De wil van de voorzitter is wet. Zoiets komt wel meer voor bij een club maar bij AO Trikala gaat dat verder. Voor de start van de competitie krijgt de groep het nieuwe huishoudelijke reglement uitgereikt. Daar staan een aantal opmerkelijke bepalingen in. 1. Twee dagen voor de wedstrijd moeten de spelers om elf uur 's avonds binnen zijn. 2. Een dag voor de wedstrijd moeten de spelers om tien uur 's avonds binnen zijn. 3. Niemand mag zonder toestemming van de voorzitter het plaatsje Trikala verlaten. Tamerus: “Nee echt!!! Je gelooft me niet en ik kon het eerst ook niet geloven. Maar als je met je vriendin bijvoorbeeld een dag naar Larissa wilde gaan, moest je toestemming vragen. Als je dat niet deed en je werd gezien dan kreeg je een boete. Nee, dat is mij niet overkomen. Dat kon niet, want ik had geen auto. Waar moest ik naar toe? Ik was een gevangene in Trikala.”

geblesseerd

Het wordt steeds duidelijker dat de voorzitter de opstelling bepaalt. “Door die overgang naar harde velden was ik in het begin geblesseerd. De eerste twee wedstrijden kon ik niet meedoen. Ik werd bij de voorzitter ontboden, die me toesprak: ‘No play, no pay.’ Ik antwoordde: ‘Ik doe mijn best om fit te worden, maar ik ben geblesseerd.’ Dat maakte geen indruk. ‘Niks mee te maken, je moet gewoon zorgen dat je speelt. Zaterdag wil ik dat je speelt.’ Ik was stomverbaasd. ‘Volgens mij maakt de trainer de opstelling,’ antwoordde ik. Toen begon hij te lachen. ‘De trainer is één van mijn werknemers. Als ik wil dat jij speelt, dan speel jij.’ Ik zei niks meer en inderdaad, die zaterdag stond ik in de basis. Toen wist ik ook meteen hoe de verhoudingen lagen.”

Hoe slecht de organisatie en trainingsfaciliteiten ook waren, het niveau was verrassend. “We hadden een paar uitstekende voetballers in de ploeg. In de voor-

bereiding wonnen we ook vrij makkelijk onze oefenwedstrijden, terwijl we soms echt tegen ploegen uit de hoogste klasse speelden. Het was alleen heel lastig spelen in de competitie. AO Trikala was de grote favoriet en iedere ploeg groef zich in voor het eigen doel en bestreed de club met grove middelen. En dan maak je dingen mee... Ik weet nog goed dat een medespeler de bal voorgaf vanaf de zijlijn en ik inkopte. Terwijl ik sta te juichen, fluit de scheidsrechter af: intrap voor de keeper. Hoewel mijn medespeler die bal drie meter voor de achterlijn voorgaf, keurt hij die treffer gewoon af wegens een achterbal. En het meest ongelooflijke vind ik dan nog dat je daar een dag later ook niets over terugleest in de pers. Het is corruptie en het lijkt wel of iedereen er aan meedoet. Het is allemaal heel lastig. Altijd was er wel wat. Onze eigen voorzitter vertelde lachend dat ze een seizoen eerder kampioen waren geworden omdat hij de laatste zes wedstrijden had gekocht.”

beste speler

Na overleg met zijn zaakwaarnemer en de vakbond komt na vijf maanden het moment om afscheid te nemen. Met het lood in de schoenen en een ontslagbrief in de handen meldt Tamerus zich bij de voorzitter. Tamerus: “Ik had intussen een behoorlijke kennissenkring opgebouwd. De jongens in de stad zeiden tegen me: ‘De voorzitter is de Al Capone van Griekenland.’ Ik wist dat hij niet blij zou zijn als ik hem mijn ontslagbrief zou overhandigen. Dat klopte. Hij ontplofte van woede. Hij begon te schreeuwen: als jij weggaat dan betekent dat gezichtsverlies. Ik was toch zijn beste speler. Ze waren er juist zo trots op dat ze een speler uit Nederland onder contract hadden staan. Hij vroeg: ‘Wanneer wil je precies weggaan?’ Ik voelde nattigheid. Ik zei: ‘Het is nu maandag, maar ik heb geen haast. Pas eind van de week of volgende week. Ik heb nog niet gekeken wanneer er een vlucht is.’ ‘Dus jij wilt weg,’ vroeg hij. De sfeer werd steeds dreigender. ‘Ja, blijkbaar willen jullie me niet hebben. Anders hadden jullie me wel betaald en beter behandeld,’ antwoordde ik.

Toen dacht hij slim te zijn. ‘Teken deze brief dat je afziet

van je contract,’ begon hij. Ik was natuurlijk niet zo stom om iets te tekenen waarin de club werd ontslagen van alle verplichtingen ten opzichte van mij. Toen zei hij: ‘Geef me je paspoort dan maak ik alles in orde.’ Daar trapte ik natuurlijk ook niet in. Als ik mijn paspoort afgaf, kon ik het land niet uit. Nou, het werd steeds grimmiger. Hij begon op de tafel te slaan en aan mijn kleren te rukken.” Na die explosieve bespreking besluit Gertjan Tamerus zo snel mogelijk te vertrekken. Nog diezelfde nacht bestelt hij een taxi naar het vliegveld. Tamerus: “Geen bus, want dan had je kans dat de voorzitter zou worden ingeseind door iemand die me herkende.”

Een dag later arriveert hij in Nederland. Heel veel ervaringen rijker. Hoe had hij dit ooit kunnen voorkomen? Waar is hij in de fout gegaan? Tamerus schudt met zijn hoofd. “Dat heb ik me in de maanden dat ik daar zat ook voortdurend afgevraagd. Hoe heb ik er ooit in kunnen trappen? Het merkwaardige is dat we alles gewoon goed hebben gedaan. Toen ik eenmaal daar was, was alles anders. Geen enkele verplichting werd meer nagekomen. De partner van mijn zaakwaarnemer is ook overgekomen maar die weigerden ze te ontvangen. Bij twee afspraken is de club gewoon niet komen opdagen. Verder heeft de club alle mogelijke juridische waarschuwingen gekregen maar ze reageerden nergens op. Tja, wat moet je in zo'n situatie dan nog doen?”

De oud-prof van Haarlem, Heracles Almelo en NAC Breda deed daarom precies wat hem was opgedragen door zijn zaakwaarnemer en ProProf die hem juridisch bijstaat. “Toen ik drie maanden geen loon had ontvangen, was ik transfervrij en kon ik vertrekken. De club was gewaarschuwd maar had nergens op gereageerd. Ik heb mijn ontslagbrief ingeleverd en ben op het vliegtuig gestapt toen ik wist dat dat kon.”

Wat rest is de juridische strijd om zijn achterstallige loon. Tamerus: “ProProf heeft de zaak bij de FIFA gedeponeerd en ik weet dat ik sterk sta. Het wordt afwachten of ik mijn geld nog krijg. Ik heb namelijk begrepen dat de voorzitter van de club inmiddels is opgepakt en aangeklaagd voor belastingontduiking. Nee, dat verrast me niks.”

Een bericht van de deelnemersraad

Uit de recent gehouden enquête blijkt dat veel deelnemers van het CFK onbekend zijn met de deelnemersraad. En dit terwijl wij jullie vertegenwoordigen. Graag maken wij dan ook van deze mogelijkheid gebruik om jullie meer over de deelnemersraad te weten te laten komen.

WAT DOEN WIJ?

Als deelnemersraad adviseren wij het CFK-bestuur over alle belangrijke besluiten. In de praktijk betekent dit dat als er een wijziging in het beleid moet worden doorgevoerd, de deelnemersraad het CFK-bestuur hierover adviseert. Je kunt hierbij denken aan adviezen op het gebied van:

- Beleggingen
Moet er veel of weinig risico genomen worden?
- De begroting
Zijn de geplande uitgaven akkoord?

- Wijzigingen in statuten
Zoals de recente instelling van een Raad van Toezicht
 - De jaarrekening
Hiermee kunnen wij een oordeel geven over het gevoerde beleid
- Ieder jaar komen wij minstens drie keer met het CFK-bestuur bijeen om de adviezen te bespreken.

WIE ZIJN WIJ?

De deelnemersraad bestaat uit zeven personen. In de deelnemersraad zijn zowel actieve voetballers vertegen-

woordigd als voetballers die hun professionele voetbalcarrière hebben beëindigd. De leden zijn afkomstig uit zowel de Eredivisie als de Jupiler League. Graag stellen wij ons even voor:

Cees Marbus (Voorzitter)

"Ik ben oud-voetballer van Go Ahead Eagles en FC Volendam. Sinds 2005 ben ik lid van de deelnemersraad van het CFK. In 2008 ben ik gekozen tot voorzitter."

Melchior Schoenmakers

"Ik speelde vroeger onder andere bij FC Heerenveen, FC Groningen en GA Eagles. In 2008 heb ik mijn professionele voetbalcarrière beëindigd. Momenteel speel ik bij hoofdklasser WHC. Ik ben sinds juli 2008 verbonden aan de deelnemersraad."

Frank Broers

"Ik speel momenteel in de hoofdklasse bij de Kozakken Boys. Als prof was ik actief bij onder andere Sparta, NAC en VVV. Ik zit sinds februari 2003 in de deelnemersraad."

Marcel Meeuwis

"Op dit moment speel ik voor Borussia Mönchengladbach. Tot vorig seizoen was ik in dienst bij Roda JC. Ik ben in juli 2008 lid geworden van de deelnemersraad."

Cees Marbus

Melchior Schoenmakers

Frank Broers

Marcel Meeuwis

Theo Migchelsen

Robbie Wielaert Harald Berendsen

Theo Migchelsen

“Ik ben de enige keeper in het gezelschap. Lange tijd was ik actief bij FC Emmen. Ik heb echter ook gespeeld bij bijvoorbeeld FC Groningen. Tegenwoordig ben ik trainer van de 3e klasser Muntendam. Sinds 2008 ben ik lid van de deelnemersraad.”

Robbie Wielaert

“Voordat ik bij Ajax in dienst trad, speelde ik onder meer bij NEC en FC Twente. Ik ben sinds 2008 lid van de deelnemersraad.”

Harald Berendsen

“Ik ben al geruime tijd gestopt als profvoetballer en speelde tot 2005 bij De Graafschap. Ik heb al op jonge leeftijd gekozen voor een loopbaan in het bedrijfsleven. Momenteel ben ik werkzaam bij Aegon. Ik ben nog wel actief bij een amateurclub te weten de 1e klasser “De Bataven”. Sinds 2008 ben ik lid van de deelnemersraad.”

DE VOORZITTER VAN DE DEELNEMERSRAAD AAN HET WOORD

Cees Marbus heeft zijn profcarrière bij Go Ahead Eagles beëindigd in 2000. Momenteel is hij werkzaam als senior accountmanager bij Persoonality Payrolling. Cees is sinds 2005 lid van de deelnemersraad. In 2008 heeft hij de rol als voorzitter op zich genomen.

Wat zie je als de belangrijkste taak van de deelnemersraad?

“Ik vind het altijd belangrijk om eerst duidelijk te maken waarom het CFK ooit is opgericht. Dit is namelijk om spelers na hun voetbalcarrière financieel op weg helpen naar een maatschappelijke loopbaan. Het CFK ondersteunt bijvoorbeeld de profvoetballer die na het beëindigen van zijn voetballoopbaan als schilder weer onderaan de ladder moet beginnen. De taak van de deelnemersraad is adviezen te geven op allerlei gebieden. Ik vind het belangrijk dat de spelers van nu en morgen, net als de spelers vroeger, niet onderaan maar halverwege de maatschappelijke ladder kunnen beginnen. Dit is altijd het uitgangspunt bij de adviezen die wij als deelnemersraad geven!”

Hoe is de samenwerking met het CFK-bestuur?

“Ik heb in de vier jaar dat ik in de raad zit menig discussie met het CFK-bestuur gevoerd. Het CFK-bestuur is tot op heden met ieder advies zeer serieus omgegaan. Dit is eigenlijk heel logisch want het CFK-bestuur zit er namelijk ook niet voor zijn eigen eer en glorie. Net als de deelnemersraad zit het CFK-bestuur er voor de deelnemers. Vaak

gaan discussies meer om kleine verschillen in zienswijze dan om grote tegenstrijdigheden. Dit kan naar mijn mening ook niet anders als je samen hetzelfde doel nastreeft. Zeg het maar zo: wij bekijken het vanuit de kleedkamer en het CFK-bestuur vanuit de wet- en regelgeving. Samen willen we het beste resultaat voor de deelnemers.”

Maken de spelers voldoende gebruik van jullie stem binnen het CFK?

“Gelukkig zien wij alle zeven regelmatig de nodige (oud-)spelers. Hierdoor blijven we goed op de hoogte van de zaken die spelen in het veld. Natuurlijk vraag je als je een oud-collega tegenkomt niet direct naar zijn mening op bijvoorbeeld het gebied van de beleggingskeuzes van het CFK. Wij willen graag zoveel mogelijk input krijgen van de deelnemers zodat we hiermee aan de slag kunnen. Daarom roep ik alle deelnemers van het CFK op om contact met ons op te nemen als er iets is waar jij je zorgen over maakt of als er iets is waar je meer duidelijkheid over wilt krijgen. Je kunt ons per mail bereiken via deelnemersraad@cfk.nl. Nogmaals de deelnemersraad is jullie adviesorgaan en niet alleen van mij en de andere leden!”

Om je optimaal de gelegenheid te geven tot het leveren van input aan de deelnemersraad, ontvang je voortaan voorafgaand aan elke vergadering een e-mail. Door te antwoorden kan je de onderwerpen op de agenda zetten die jij belangrijk vindt! Na de vergadering ontvang je automatisch een terugkoppeling.

DAPHNE KOSTER:

Nog een paar weken en dan vertrekt Daphne Koster, aanvoerster van het Nederlands vrouwenelftal, naar Amerika. Daar zal ze gaan spelen bij Sky Blue, de club van New Jersey. Met ProProf Magazine blikt ze vooruit én terug. “Tussen mijn zesde en mijn negentiende speelde ik met jongens. Ik zag geen verschil. Ik zag alleen de bal en rende daar achteraan.”

“IK BEN NIET SNEL TEVREDEN”

Daphne Koster is aan het aftellen. Nog maar een paar weken en dan stapt ze op het vliegtuig naar Amerika, New Jersey een voorstad van New York. Daar zal ze gaan spelen voor Sky Blue, het plaatselijke vrouwenvoetbalteam. Bij de KNVB, waar ze werkt als talentcoördinator, handelt ze de laatste zaken af. Bij AZ traint ze nog een paar keer mee. In maart vertrekt ze. Overbodig te zeggen dat een van de boegbeelden van het Nederlandse vrouwenteam er zin in heeft.

Van de KNVB kreeg ze onbetaald verlof. Mocht het buitenlandse avontuur toch niet bevallen, dan kan ze altijd terugkomen. En dat is mooi, want het is een leuke baan. “Voor de KNVB ga ik naar de districten,” legt Daphne uit. “Daar bespreek ik hoe de voetbalopleiding van onze talenten eruit zou moeten zien. Het is redelijk omvangrijk. De meisjes die voor Oranje spelen zijn verspreid over amateurclubs. De jongens spelen voor een bvo. In totaal voetballen er zo’n 110.000 meisjes en vrouwen. Dat is ongeveer evenveel als er hockeyen, maar omdat er nu eenmaal meer voetbalclubs dan hockeyclubs zijn, is wat moeilijker om al dat talent naar boven te krijgen.

“Over het algemeen gaat het erg goed, maar sommige meisjes lopen wel eens tegen problemen aan. Daar help ik dan bij. Ik moest dat toentertijd allemaal zelf uitvinden. Toen ik vond dat ik meer moest trainen, moest ik zelf uitzoeken waar dat dan kon. Nu weten we van elk oranjemeisje hoeveel ze traint, waar ze dat doet... Als wij vinden dat ze meer moet trainen, dan zeggen we dat. En als ze zelf niet weet waar ze terecht kan, dan zoeken wij dat voor haar uit.”

een van de elf

Op zesjarige leeftijd meldde Daphne Koster zich bij de plaatselijke voetbalclub. “Er waren twee clubs in Assendelft. Mijn ouders hadden zich laten vertellen dat we naar SVA moesten. Bij de andere club hadden ze een meisjesteam, bij SVA niet. Het maakte mij niet uit. Ik zag geen verschil. Ik zag alleen de bal en rende daar achteraan. Ik heb het altijd ontzettend naar mijn zin gehad tussen de jongens. Ik werd dan ook niet als

meisje benaderd, maar als een van de elf, en later een van de zestien.”

Voor en na schooltijd werd er volop op straat gevoetbald. “Ik ging in een nieuwbouwwijk wonen, waar ik alleen jongetjes als leeftijdgenootjes had. Ik vond het leuk om met hun te voetballen. Op een gegeven moment was ik degene die met de bal onder mijn arm bij iedereen stond aan te bellen. Na een tijd maakte ik ook de dienst uit. Bij straatvoetbal is het zo dat de beste de regels bepaalt. Dat was ik. Als we gingen ‘tienen’ bepaalde ik wat hoeveel punten opleverde.” Niemand viel erover dat Daphne een meisje was. En het ging lekker. Bij SVA maakte ze vanaf haar negende steevast deel uit van de eerste teams. En als ze haar nodig hadden, speelde ze net zo makkelijk een leeftijdscategorie hoger. “Toen ik op de basisschool zat, waren er ongeveer zes andere meisjes die ook voetbalden. In de pauze voetbalden de jongens en de meisjes met elkaar.”

Voor de verdedigster is dat de normaalste zaak van de wereld. Misschien zat het grootste verschil hem er wel in dat de jongetjes droomden over een profcarrière, terwijl dat voor Daphne op dat moment geen haalbare kaart leek. Niet omdat ze te weinig talent had, maar simpelweg omdat er geen vrouwen profcompetitie bestond.

“Ik droomde erover om in Oranje te spelen. Na de Olympische Spelen van Atlanta 1996, begon ik weer een beetje over een profcarrière na te denken. De Spelen werden geopend door het Amerikaanse vrouwenteam. Toen dacht ik: daar wil ik naartoe. De enige manier waarop ik dat kon bereiken, was door zo lang mogelijk bij de jongens mee te spelen.”

Jong Oranje

Op haar tiende werd ze gescout voor het Noord-Hollands elftal. Op haar twaalfde kwam ze uit voor Jong Oranje onder zestien. “Ik heb nooit naar die leeftijden gekeken. Ik wilde er gewoon altijd bij zijn. Ik weet nog dat ik ‘onder zestien’ zat en ik hoorde dat een paar meiden waren uitgenodigd voor Jong Oranje. Ik wist

niet eens dat dat bestond. Ik dacht: hé verrek, waarom ik niet?”

Haar debuut in het grote Oranje maakte ze op 16-jarige leeftijd. Daphne speelde toen nog gewoon met de jongens. “Ik ben altijd aangesproken op mijn niveau,” zegt ze daarover. “De KNVB is heel erg voor gemengd voetbal. Ze vinden ook dat meisjes moeten spelen op het niveau waar ze thuis horen. Meisjes die altijd tussen jongens hebben gespeeld, staan heel anders in het leven dan meisjes die altijd met meisjes hebben gespeeld. De laatsten denken eerder dat jongens beter kunnen voetballen. Zoiets zal je een meisje die altijd tussen jongens heeft gespeeld niet snel horen zeggen. Op een gegeven moment kom je als vrouw fysiek wel tekort. Jongens zijn sterker en sneller. Dat compenseerde ik met techniek en tactisch inzicht.

Al bij al was ik gewoon een van hun. Dat ik geselecteerd was voor oranje maakte mij niet speciaal. Ik moest alleen maar uitkijken dat ik niet nog meer tikken kreeg op de training. Ik moest net zo hard werken als de rest. Het is wel grappig, als ik nu die jongens van toen tegenkom, weten ze ineens wel precies wat ik doe.

“Bij straatvoetbal bepaalt de beste de regels. De beste was ik.”

“Op mijn negentiende stapte ik over naar Ter Leede. Volgens de regels mag je dan niet meer gemengd voetballen. Voor mij was dat een enorme omschakeling. Ik had het gevoel dat ik minder mocht, dat de scheidsrechter sneller floot. Maar ik durf niet te beveren dat dat nog steeds zo is.”

Met Ter Leede werd Daphne Koster meteen kampioen. “Ik heb het daar onwijs naar mijn zin gehad. Bij de jongens was ik tactisch en technisch misschien een van de beteren, fysiek legde ik het af. Bij de vrouwen was het precies andersom.”

Het waren hectische tijden. Koster combineerde het spelen in de hoofdklasse met Oranje. Daarnaast stu-

deerde ze en ze trainde extra om op niveau te blijven. De droom van een profcarrière sluimerde nog ergens in het achterhoofd. "Mensen vroegen me: is Duitsland of Zweden niks voor jou? Die landen spraken me minder aan. Voor mij is Amerika het hoogst haalbare op clubniveau. Voor vrouwen daar is dat dé sport. In Amerika zijn american football, basketball en honkbal echte mannensporten. Voor vrouwen is het bijna onmogelijk om die sporten te beoefenen. Dat hóórt niet. Vrouwen zijn daarom gaan softballen en voetballen. In Nederland zag je hetzelfde. Alleen werd er hier gehockeyd en gevolleybald. Vrouwen die voetballen, dat was niks."

Mia Hamm

"Toen ik met het Nederlands elftal Nike town bezocht, realiseerde ik me pas hoe groot vrouwenvoetbal in Amerika was. Er hingen drie posters van wel zeven meter hoog. Op de eerste stond Michael Jordan, op de tweede Tiger Woods en op de derde Mia Hamm, de spits van het Amerikaanse vrouwenelftal. De vrouwenteams spelen in stadions voor minimaal

vierduizend man. Daar zijn uitschieters bij van zestien duizend bezoekers. Die mensen betalen daar ook normaal voor. En het wordt ook nog eens allemaal op tv uitgezonden.

"Dat vrouwenvoetbal in Nederland minder populair is, vind ik niet eens zo erg. Voor mij stond mijn eigen plezier voorop, maar ik vond het wel vervelend om altijd tegen de vooroordelen te moeten vechten. Door het EK is dat veranderd. Dat we ons plaatsten was al een eerste stap en toen ging het ook nog eens heel goed. Het is heel raar wat er dan gebeurt. Het is een vreemde gewaarwording als mensen ineens met je op de foto willen omdat ze je kennen van het voetbal."

In 2007 maakte Daphne Koster de overstap naar AZ in de nieuw gevormde eredivisie voor vrouwen. "Ik had niet verwacht dat ik dat nog zou meemaken. Bondscoach Vera Pauw en Priscilla Janssens hebben zich er sterk voor gemaakt. Zes clubs zijn bereid gevonden om een eredivisie op te starten. Het doel van die competitie om het algemene voetbalniveau te verbeteren zodat we ons konden gaan plaatsen voor eindrondes."

groen veld

"Ik mocht aangeven bij welke club ik zou willen spelen. Dat waren AZ, ADO Den Haag en Utrecht. Ik kreeg er niet voor betaald, dus het moest allemaal wel te combineren zijn met mijn baan. Die drie clubs waren het dichtst bij. Voor de eredivisie was het zaak dat alle clubs ongeveer gelijkwaardig waren. Vervolgens ben ik ingedeeld bij AZ. Wij mogen gebruik maken van de faciliteiten zoals de velden, de fysio en de arts. Gisteren hebben wij gewoon op een groen veld kunnen trainen. Bij de amateurs lagen alle velden nog onder de sneeuw.

"Voor mij kwam AZ net op tijd. Ik raakte de motivatie een beetje kwijt. Toen ik bij AZ begon werd ik weer zo gestimuleerd om alles eruit te halen wat erin zit. Als ik het gevoel heb dat ik er alles aan moet doen om te winnen, heb ik er het meeste plezier in. Hoe meer druk, hoe beter ik ga spelen."

Koster wordt in het eerste seizoen meteen landskampioen met AZ. Het jaar daarop ook trouwens. In 2007 sluit ze zich, na een afwezigheid van twee jaar, ook weer aan bij het Nederlands elftal. Ze debuteert

tijdens het kwalificatieduel tegen wereldkampioen Duitsland. De wedstrijd gaat verloren met 0-1, maar Nederland kwalificeert zich uiteindelijk toch voor het EK. Het Europees Kampioenschap wordt een succes. De oranje vrouwen verliezen in de halve finale van Engeland, maar de belangstelling is enorm. Ook voor Daphne Koster persoonlijk, want zij wordt nog voor het EK benaderd door iemand die zich voordoet als Amerikaanse scout.

“We speelden om de Cyprus Cup, zoals we altijd doen met Oranje in het voorjaar. Toen kwam er iemand naar me toe die vroeg of ik erin geïnteresseerd zou zijn om voor een Amerikaanse club te spelen. Ik was daar op dat moment helemaal niet mee bezig. We hadden ons net gekwalificeerd voor het EK. Daar moest alles voor wijken. Ik zei hem: ‘Nu niet, eerst het EK.’ Nee, ik was niet bang dat mijn kans hiermee verkeken zou zijn. Met zijn allen concentreerden we ons op het EK. We geloofden erin dat we goed zouden kunnen presteren, als onze neuzen allemaal dezelfde kant op stonden. Mijn oren stonden op dat moment niet naar een contract in Amerika.”

Sport-Promotion

De man hield aan en benaderde Koster opnieuw tijdens het EK. “Ik heb hem toen weer gezegd dat hij moest wachten. Ik heb Vera Pauw wel verteld dat er belangstelling was. Ik zei dat ik me helemaal op het EK focuste, maar vroeg haar wel of zij iemand wist die mij later hierbij zou kunnen begeleiden. Zo ben ik bij Sport-Promotion terecht gekomen. Na het EK kwam die man weer. Ik ben toen wel met hem in gesprek gegaan, maar al gauw bleek dat hij geen scout was, maar een makelaar. Ik wilde niet in zee gaan met een buitenlandse makelaar. Bovendien was ik toen al in gesprek met Rob Jansen en Esther Goergen. Vanaf het moment dat zij mijn zaken behartigen is het allemaal heel snel gegaan. Zij hebben de Amerikaanse markt onderzocht en kwamen met de landskampioen Sky Blue FC uit New Jersey bij mij terug. De coach van Sky Blue heeft al mijn wedstrijden gezien.”

Daphne Koster is zelf nog niet bij de club geweest. Alles is via de mail geregeld. Als ze in maart op het vliegtuig stapt neemt ze niet alleen haar vriend mee, maar ook Esther Goergen en Dick Tuit van Sport-

Promotion. “Zij checken of alles wat is afgesproken ook werkelijk geregeld is. De club heeft een auto en een woonruimte in New Jersey voor me geregeld. Mijn vriend gaat later weer terug. Hij blijft gewoon in Nederland wonen en werken. Het salaris is niet dusdanig dat hij zijn baan kan opgeven om bij mij te blijven. Dat zou hij trouwens niet eens willen, want hij heeft het erg naar zijn zin op zijn werk. De competitie in Amerika loopt van april tot eind augustus. Daarna zien we verder. In mijn contract is een clause opgenomen waarin staat dat ik voor nog een jaar zou kunnen tekenen.

“Toen ik bij Sport-Promotion zat, ging het allemaal heel snel.”

“Natuurlijk blijf ik wel gewoon beschikbaar voor het Nederlands elftal. Dat wordt een hoop heen en weer vliegen. Bij de KNVB zijn ze vooral heel bezorgd dat ik heel blijf.

“Hoe mijn schema in Amerika eruit ziet? Pittig. We trainen een tot twee keer per dag en we spelen ongeveer twee wedstrijden per week. Een dag in de week heb ik vrij. Nu heb ik twee banen. Ik sta om zeven uur

op, werk tot vier uur bij de KNVB en ga daarna trainen bij AZ. Om 7 uur 's avonds ben ik weer thuis. Best een lange dag. Als je de hele dag met voetbal en trainen bezig kunt zijn, is dat toch een ander ritme. 's Morgens trainen, daarna overleg, even uitrusten en dan weer trainen... Dan kan je ook echt alles geven.”

Olympische Spelen

De Women's Professional Soccer (WPS) bestaat uit negen teams. Verwacht wordt dat er nog een team wordt toegevoegd. Wordt er anders gevoetbald in de States? Daphne: “Het is wat opportunistischer. In Nederland kunnen we heel erg taakgericht voetballen, in Amerika is het minder tactisch. Of ik nog beter kan worden? Jawel, voetballend kan ik nog groeien. Ach, weet je, ik ben sowieso niet snel tevreden over wat ik laat zien.” Vrijwel alle hordes zijn genomen. Er rest nog een droom: de Olympische Spelen. “Die had ik graag een keer mee willen maken. Maar om daar te komen, moeten we ons eerst kwalificeren voor het WK in 2011. Dat is vrijwel onmogelijk. Tijdens het WK 2015 mogen 24 landen meedoen in plaats van 16. Die uitbreiding komt voor mij te laat. Op de Spelen van 2016 ben ik er waarschijnlijk niet meer bij.”

Al jaren “de specialist” in verzekeringen voor beroepsvoetballers!

Tijdens uw voetbalcarrière en ook daarna kunnen wij u op een
gedegen en actieve wijze adviseren op het gebied van:

- Tijdelijke voetbalongeschiktheidverzekering
- Blijvende voetbalongeschiktheidverzekering
 - Transferwaardeverzekering
 - Ongevallenverzekering
 - Ziektekostenverzekering

Uiteraard kunt u ook de andere verzekeringen aan ons toevertrouwen, zoals:

- Autoverzekering
- Woonhuis- en inboedelverzekering
- Aansprakelijkheid- en rechtsbijstandverzekering
 - Kostbaarhedenverzekering
 - Overlijdensverzekering.

Kijk voor meer informatie op: www.wannet.eu

Een vrijblijvend advies gewenst?

U kunt te allen tijde contact met ons opnemen onder telefoonnummer
026-3704141 of per email: info@wannet.nl

RABO TOPSPORTDESK

“WIJ REGELEN HET ALLEMAAL”

Je traint elke dag keihard voor één ding: winnen! Maar ook naast de sport wil je succes hebben. Weet jij wat je uiteindelijk overhoudt aan al je inspanningen?

Is jouw financiële planning wel net zo gezond als jijzelf?

Stel, je verdient een leuk salaris in de voetballerij en je wilt je financiën voor later regelen. Of je begint bij een club en je wilt een hypotheek afsluiten. Of je hebt getekend bij een buitenlandse club en je wilt je bank- en verzekeringszaken regelen. Voor deze en nog veel meer financiële vraagstukken kun je terecht bij de Rabo Topsportdesk.

In Eindhoven is het kloppend hart van de Rabo Topsportdesk gevestigd, maar de dienstverlener laat zich vergelijken met een web dat over de hele aardbol is uitgesponnen. Het Brabantse kantoor wordt bezet door vier man: twee accountmanagers (Dennis van Gemert en Pieter van de Ven) en twee assistentes (Esther van de Ven en Suzanne Schoolmeesters). Zij zijn het eerste aanspreekpunt voor topsporters.

De verzekeringen worden gesloten door de specialisten van Interpolis en Interpolis International. Het

vermogensbeheer wordt uitgevoerd door Schretlen & co. Voor de dagelijkse bankzaken kennen de buitenlandse vestigingen van Rabobank een zogenaamde Dutch desk.

Milaan of Londen

Dennis van Gemert en Pieter van de Ven reizen voor hun werk de halve wereld over. Van Gemert: “Als een sporter in Groningen of Amsterdam zijn financiën wil regelen, dan hoeft hij daar echt niet voor naar Eindhoven te komen. Dan ga ik gewoon naar hem toe. Sterker nog, als iemand in Milaan of Londen me belt, dan ga ik ook daarheen.

Wat wij voor een speler kunnen doen, hangt af van de fase waarin zijn carrière zich bevindt. Iemand die net begint heeft minder te besteden en dan kunnen wij ook niet veel meer doen dan een spaarrekening

aanbieden of een hypotheek verstrekken. We kunnen daarnaast al wel een beeld schetsen van de mogelijkheden als hij een ‘grote jongen’ gaat worden. In grove lijnen laten we zien wat de Rabo Topsportdesk te bieden heeft. Dat doen we nog niet in detail. We peilen vast waar een speler belangstelling voor heeft en dan kunnen we te zijner tijd instappen.”

We gaan een stapje verder. Wat kun je ongeveer verwachten van de Rabo Topsportdesk als je een transfer binnen Nederland maakt?

Dennis van Gemert: “In eerste instantie kijken we naar het vermogen. Als iemand overstapt, zal dat gevolgen hebben voor het vermogen. We bespreken hoeveel er naar het CFK gaat. Wat houdt je straks over? De belangrijkste vraag is: wat is je leefpatroon nu en hoe kan je dat zo lang mogelijk volhouden? Het CFK is een prima regeling, maar er moet natuurlijk wel

wat bij. Je moet niet te laat beginnen het geld daarvoor opzij te leggen. Dat moet je al op jonge leeftijd doen. Wij begeleiden nu al de jongens van jong PSV. Als ze niet bij PSV doorbreken, gaan ze hun geld zeer waarschijnlijk bij een andere club verdienen. Wij proberen ze duidelijk te maken hoe ze het beste met hun geld om kunnen gaan.

Alle informatie die wij verzamelen gieten we in een totaaloverzicht. Wij maken concreet wat iemand na zijn carrière te besteden heeft. Dat zijn geen onduidelijke tabellen of vage cijfertjes, maar eenvoudige overzichten die wij toelichten in gewone mensentaal."

buitenland

Weer een stapje verder. Je gaat spelen in het buitenland. Wat kan de Rabo Topsportdesk dan voor je betekenen?

"Als iemand naar het buitenland gaat, kijken we eerst naar de verzekeringen. Nederlandse maatschappijen hebben geen vergunning om risico's in het buitenland te dekken. De verzekeringen zijn anders samengesteld. Om maar eens een voorbeeld te noemen: in sommige landen valt een reisverzekering onder de inboedelverzekering. Bovendien is het voor Nederlandse maatschappijen moeilijk om risico's in het buitenland in te schatten," legt Van Gemert uit.

"Hier roepen we daarom de hulp in van Interpolis International. Zij hebben contact met topverzekeraars in andere landen. De klant merkt daar weinig van. Of een polis loopt via Interpolis of Interpolis International zie je hooguit aan het briefpapier, de zaken worden net zo correct afgehandeld.

Bij Interpolis International weten ze welke verzekeringen verplicht zijn in welk land. Zij houden die kennis ook constant op peil. Als er iets verandert in de regelgeving kan de polis eenvoudig worden aangepast. Elk jaar, bij het verlengen van de polis, wordt gekeken

of die nog wel optimaal aansluit bij de wensen van de klant.

In samenwerking met het plaatselijke Rabobankkantoor regelen we het betalingsverkeer. We openen een rekening met alle bijbehorende pasjes. Omdat je na verloop van tijd waarschijnlijk weer naar Nederland komt, is het handig een Nederlandse rekening aan te houden. Als je je vermogen vanuit Nederland wilt laten beheren (beleggen) dan is het sowieso zaak een Nederlandse rekening te hebben."

geen zorgen

Heb je een neus voor financiële aangelegenheden dan willen de medewerkers van de Rabo Topsportdesk aan alle kanten met je meedenken. Maar ook als het je minder interesseert hoe je verzekeringspakket er bijvoorbeeld uitziet, dan kun je in Eindhoven terecht.

Esther van de Ven: "Het is net zoals bij alle andere mensen. De een interesseert zich veel voor geldzaken, de ander wil het alleen maar goed geregeld hebben. Wat dat betreft kunnen wij met iedereen uit de voeten."

Dennis van Gemert vult aan: "Op het moment dat een speler naar het buitenland gaat, moet het zo zijn dat hij zich alleen maar bezig hoeft te houden met voetbal. Hij moet zich geen zorgen maken over zijn financiën. Dat regelen wij allemaal.

Wij spreken onze klanten minimaal twee keer per jaar. In die gesprekken laten we zien hoe de zaken erbij staan en we vragen na of er dingen veranderd zijn. Een andere club? Kinderen? Sommigen klanten spreken we wekelijks. Het hangt er helemaal van af hoeveel tijd de speler er zelf in wil stoppen. Dat is allemaal bespreekbaar."

Ben je eenmaal klant van de Rabo Topsportdesk, dan ben je in goede handen. Is er sprake van een transfer

naar het buitenland? Even bellen met Rabobank Eindhoven-Veldhoven en de lijntjes worden uitgegooid. Voor de verzekering wordt een voorlopige dekking afgegeven en alle zaken rond het betalingsverkeer worden meteen in gang gezet. Pasje kapot? Een telefoontje naar Rabo Topsportdesk en het wordt geregeld met het plaatselijke kantoor. Een huis kopen? Dennis en zijn collega's bekijken of de hypotheek over een paar jaar ook nog past bij je inkomen. "Het zou vervelend zijn als je een bord in je tuin moet zetten na je carrière," licht hij toe. "Maar andersom kan natuurlijk ook. Ik doe de financiën voor een speler die een hbo-studie volgt. Zijn vriendin studeert ook nog. Zij kunnen straks gewoon een hogere hypotheek betalen dan nu. Daar kunnen wij nu al in meegaan. We bekijken steeds hoe we het risico voor de klant zoveel mogelijk kunnen beperken. Zo doet iedereen waar hij goed in is. Wij regelen de financiën, dan kunnen zij zich concentreren op het voetballen."

Rabobank Topsportdesk

Alles op een rijtje

- advies op maat
- flexibele oplossingen
- een adviseur die financiële zorgen uit handen neemt voor u en uw gezin
- een gratis betaalpakket
- alle bankzaken overzichtelijk onder één dak
- aantrekkelijke voordelen uit lidmaatschap Rabobank
- een zorgverzekering met Clause Topsport

meer info op www.topsportdesk.nl

Wil je graag een keer in contact komen met de Rabo Topsportdesk, bel dan naar telefoonnummer (040) 293 65 96 of mail naar topsportdesk@eindhoven-veldhoven.rabobank.nl. Dan bellen wij jou voor een afspraak, wanneer en waar het jou uitkomt.

Rabobank Eindhoven-Veldhoven

Kronehoefstraat 87

5612 HL Eindhoven

COLOFON

REDACTIE:

Ko Andriessen, Gerard Arink,
Annemoon van Campen, Daan
Hermes, Raquel Mourik, Ton Lipper
en Leo Verbeek

VORMGEVING, DTP EN

DRUKWERK:

Ipskamp Drukkers, Enschede
Tel.: 053 - 482 62 62

FOTOGRAFIE:

Bram Delmee, Voetbal
International, Carli Hermès

DIRECTIE PROPROF:

Mr. J.T. (Ko) Andriessen

BESTUUR PROPROF:

Drs. H.J. (Harm) Swierenga,
Mr. L. (Lucas) Goes,
Drs. P.T.M. (Paul) Ruijsenaars,
Drs. D. (Daan) Hermes,
John Veldman,
Dirk Jan Derksen

ADRES:

Postbus 400
4100 AK Culemborg
T: (0345) 85 14 32
F: (040) 251 12 25
(0345) 85 16 50
E: proprof@unie.nl
I: www.proprof.nl

PARTNERS:

Grandstand Football BV,
Sports Entertainment Group
World Soccer Consult BV,
Pro Athlete BV en
Sport Promotion BV

VERBETERD: VI ((ALERT)) IPHONE APP

**1/2 SEIZOEN
VOOR SLECHTS
€ 1,59**

Alerts

Nieuws

Live

Mijn club

Stand

Video

weet
alles

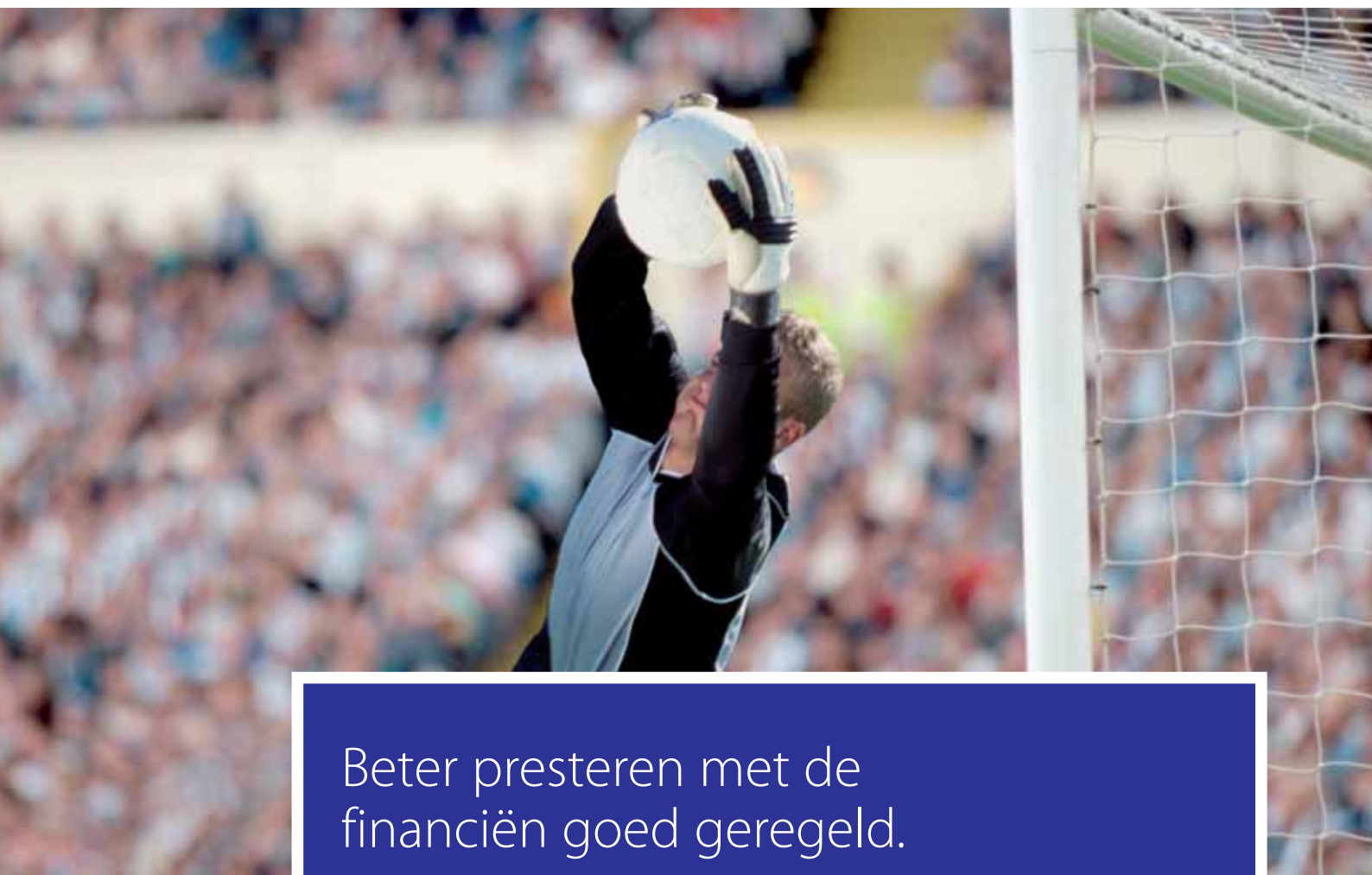
**voetbal
INTERNATIONAL**

Ook verkrijgbaar als gratis light versie

Jouw prestatie, onze zorg. Dat is het idee.

Sport is je leven. Daar doe je alles voor. Grote druk om te presteren, vaak onderweg, nauwelijks privacy. En weinig aandacht voor financiële zaken. Gelukkig kun je die met een gerust hart overlaten aan jouw financiële topcoach van de Rabo Topsportdesk. Wij kennen de topsportwereld van binnenuit en weten wat topsporters beweegt. We helpen je met een persoonlijk toekomstplan en nemen je alle zorg uit handen. Dat is de gedachte, dat is het idee.

Meer weten? Bel de Rabo Topsportdesk: 040 – 293 65 96 / 06 – 129 764 26.

Beter presteren met de
financiën goed geregeld.

Rabobank. Een bank met ideeën.

